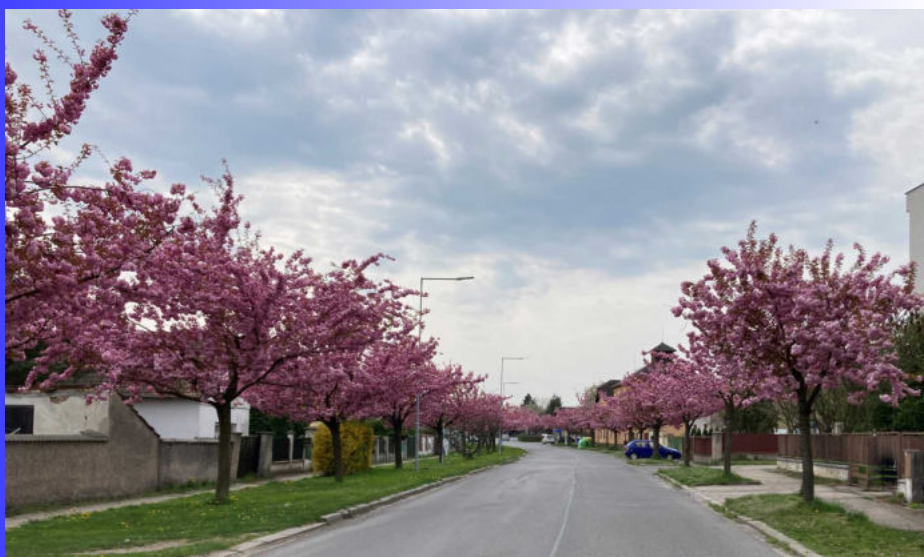

18. KVĚTNA

1. TŘÍDA

písanka 11

▼ PBRŘ

Přeji si

Blanko, sluj!

▼ Blaník a Říp jsou hory.

▼ Byli jste na Petříně?

kontr. d.cv. - čítanka str. 29

Alan Alexander Milne

Medvídek Pú

Medvídek Pú si sedl pod strom, složil hlavu do pracek a hluboce se zamyslel. Nejprve si řekl: „To bzučení něco znamená. Když slyšíme bzučení, musí někdo bzučet, a pokud já vím, bzučet můžou jedině včely.“

Pak zase dlouho přemýšlel a řekl: „A včely jsou na světě proto, aby dělaly med.“

A pak vstal a povídá: „A med dělají jedině proto, abych já ho sněd.“ A začal šplhat na strom. Šplhal a šplhal a jak tak šplhal, zpíval si takovouhle písničku:

To vám přeje každý poví,
že med chutná medvědovi.
Včely bzučí: Bzum, bzum, bzum!
Chystáme med medvědům.

Pak šplhal trochu výše...
a ještě trochu výše... a pak ještě trochu,
a tu ho napadla jiná píseň:

Kdyby byla včela medvědem,
měla by své hnízdo při zemi,
a když by šel medvěd za medem,
nemusel by šplhat větvemi.

Už ho to trochu zmáhalo, proto teď zpíval naříkavou píseň. Byl už skoro u cíle, a kdyby byl jen dobře stál na oné větvi...

Prásk!

Z knihy Medvídek Pú
ilustrace Jaromír Zápál

✓ medvídek Pú, přemýšlel, medvědovi, takovouhle, naříkavá píseň

* Co se asi medvídkovi stalo? Dokonči vyprávění.
Alan Alexander Milne (čti elen aleksandr miln)

Diktát:

18. květen

Slunce krásně září. Všechno kvete. Les
šumí. Ptáci zpívají. Je jaro.

d.cv. - čítanka str. 24

Kouzelný les

Václav Čtvrtek
**Jak Křemílek a Vochemůrka
 měli hodiny s jednou ručičkou**

Na pasece stála pařezová chaloupka. V chaloupce byla světnice a v té světnici spali dva mužíčkové.

Ten, co byl přikrytý červenobíle pruhovanou peřinou, se jmenoval Křemílek. A tomu pod modrobíle pruhovanou peřinou říkali Vochemůrka.

Anebo se to dá povědět i jinak.

Křemílek byl spíš hubený a Vochemůrka spíš tlustý. Anebo se to dá říct ještě jinak. Zkrátka, jak kdo chce, ale nikdy stejně.

Ve světnici tikaly hodiny, měly jen jednu ručičku a na číselníku bylo kolem dokola napsáno JARO – LÉTO – PODZIM – ZIMA.

Když ručička došla k jaru, posadil se Křemílek na posteli a povídá:

„Vochemůrko, vstávej.“

„Ještě se mi nechce,“ zívá si Vochemůrka.

Křemílek vyskočil z postele a zotvíral okenice.

„Venku už je jaro,“ povídá.

„A kdo za to může?“ zabručel Vochemůrka a ukázal na hodiny s jednou ručičkou: „Můžou za to tyhle hodiny!“

„Tak už vstávej,“ řekl Křemílek.

„Až se protáhnu,“ zívá si Vochemůrka a začal se protahovat a protahoval se, až vrazil loktem do hodin s jednou ručičkou.

Ručička se zakymácela a ve světnici se rychle za sebou vystřídaly jaro, léto, podzim a zima. Taky venku na pasece hned svítilo sluníčko, hned hřměla bouřka a foukal vítr a padal sníh.

- ✓ ve světnici, mužíčkové, červenobíle, pruhovanou, Křemílek, pod modrobíle, Vochemůrka, protahoval se, hřměla

* Čím se od sebe liší Křemílek a Vochemůrka?
 * Které máme nyní roční období?

24

d.cv. - písanka 11

Seřaď správně věty v pohádce. ♡
 Potom je postupně přepiš. ♡

5. Na pomoc přišla i myška.

2. Řepa vyrostla.

1. Babička a děda zasadili řepu.

6. Společně pak řepu vytáhli.

3. Tahá děda, babka, pes i kočka.

4. Táhnou, ale nevytáhnou.

Babička a děda zasa-
 dili řepu. Řepa vyrost-
 la.

d.cv. - písanka 13

T F Z Ž P B R Ě 13

